

[Forsvarsministeren]

strækkelig ifølge officerer fra dette flystøttehold. Vi har i Forsvarsudvalget fremlagt nogle omhyggelige svar, hvoraf det fremgår, at uddannelsen på ingen måde er færdig. Der vil således blive gennemført praktisk efteruddannelse i forbindelse med øvelsen »Action Express« fra den 20. til den 24. september. Det er ligeledes klart, at man i lyset af de fremførte synspunkter fra forswarets side endnu en gang vil analysere den allerede gennemførte uddannelse med henblik på at afdække eventuelle mangler, og da der er mere end en måned til udsendelse af styrken, er der rigelig tid til at efteruddanne flykontrolpersonellet på de områder, hvor der stadig måtte vise sig at være behov herfor. Der er derfor intet praktisk problem på dette område.

Jeg finder endelig, at der er grund til at påpege, at netop flykoordinationsholdet nøjagtig ligesom resten af styrken bliver opstillet efter den særlige ordning, som har været anvendt ved opstillingen af det danske bidrag til UNPROFOR i Bosnien, således som det blev besluttet af Tinget i september 1992. Det vil altså sige, at styrken vil blive opstillet og udpeget, efter at beslutningsforslaget er vedtaget i Folketinget, og derefter vil der blive givet hver enkelt, der er udpeget, lejlighed til at melde fra med angivelse af begrundelse herfor. Der er altså tale om fuld frivillighed for dem, der vil blive udpeget til denne tjeneste, nøjagtig som for resten af styrken.

Dernæst vil jeg vende mig til det andet mindretal, nemlig Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiets argument har bl.a. været, at man skulle forkaste forslaget under henvisning til, at krigen i givet fald kunne risikere at sprede sig til andre områder.

Jeg er helt uenig i dette synspunkt, og det viser for mig i virkeligheden, hvor lidt Fremskridtspartiet har forstået af det, der foregår dernede. Krigen risikerer jo netop at sprede sig, hvis vi ikke nu griber resolut ind fra det internationale samfunds side. Der er ingen løsning i at lade dem kæmpe krigen færdig dernede, for hvis det sker, vil vi blot komme til at se, at den spreder sig, og at serberne fortsætter i Bosnien-Hercegovina, og så er det kun et spørgsmål om tid, før konflikten breder sig til Kosovo, Makedonien og måske endda endnu længere. Min frygt er tværtimod, at hvis vi venter for længe med at gøre noget, vil den pris, vi senere kommer til at betale, blive meget højere.

Jeg kan heller ikke lade være med at undre mig over de bemærkninger, Fremskridtspartiet har gjort om den fællesnordiske styrke. Det virker for mig at se grotesk, at Fremskridtspartiet bl.a. fremfører, at det er et særligt problem, at de svenske styrker ikke skulle være uddannet til at optræde sammen med andre NATO-lande. Det er klart, at det i nogle sammenhænge er vigtigt, at vi i NATO har fælles procedurer, men jeg vil gerne understrege, at vi jo har erfaringerne fra den fællesnordiske styrke i Makedonien, og det er klart, at denne styrke i lighed med styrken dér vil kunne fungere uden anvendelse af de særlige NATO-procedurer.

Der er dog én undtagelse herfra – det er jo netop den, vi har taget højde for – nemlig spørgsmålet om at kunne kommunikere med NATO-flyene. Det er altså netop derfor, man fra svensk side har ønsket at få et NATO-land til at stille et hold til denne funktion, og jeg mener derfor, vi netop med et dansk hold har sikret den fællesnordiske styrke bedst muligt.

Fru Annette Just havde også et spørgsmål vedrørende de nordiske landes holdning til dette her. Dertil vil jeg gerne sige, at nu går vi jo igennem en proces, hvor de enkelte lande træffer deres beslutninger. Derefter vil der blive afgivet et fællesnordisk svar til FN's generalsekretær. Jeg vil gerne understrege over for fru Annette Just, at der ikke er nogen grund til at forsøge at skabe tvivl om viljen i de nordiske lande til at støtte FN i oprettelsen af de sikre områder.

Endelig anfører Fremskridtspartiet, at Danmark bør trække sine styrker ud af Bosnien-Hercegovina hurtigst muligt. Jeg forklarede allerede i går, at det ikke indgår i de danske planer. For det første har vi jo stillet disse styrker under FN-kommando, og det vil sige, at det derfor er en FN-beslutning. For det andet ville en ensidig evakuering kunne kompromittere de øvrige FN-styrkers sikkerhed, og det er ikke acceptabelt.

Til slut vil jeg gerne tilslutte mig takken til det flertal, som vil sige ja til det foreliggende forslag. Jeg mener, det er utrolig vigtigt, at der, når vi skal træffe en beslutning af den rækkevidde og med de mulige konsekvenser, som der er tale om her, er et så robust flertal i Folketinget, som der er tale om her, og lykkeligvis også et robust flertal i befolkningen, bag FN's, NATO's og Danmarks indsats. Tak!